

Vores ældrepolitik har lagt op til, at folks hjem i høj grad bliver benyttet som en slags forlængelse af plejehjem. Man får hjemmehjælpbesøg, man får hjemmesygeplejerskebesøg, fysioterapeuten kigger forbi, der er nogle »Ung i Arbejde«, som ordner haven, og oven i købet skal Arbejdstilsynet så også komme.

Jeg kan godt se, det er mange mennesker, men at Arbejdstilsynet måske en enkelt gang kom forbi et af de mange tusinde hjem, der fungerer på denne måde, tror jeg ikke er det helt store problem.

Forslagsstillerne ved jo godt, at det er et kendt fænomen, at arbejde i private hjem ofte foregår under overordentlig uhensigtsmæssige forhold. Hensynet til den gamle eller syge, varigheden af hjemmehjælpen og tilsvarende forhold betyder ofte, at hjemmet slet ikke er indrettet til at arbejde i.

Vi kan se det på stigningen i antallet af førtidspensionister bl.a. i FOA's pensionskasse. De bliver slidt ned før tid, og det er derfor en ganske dårlig idé at fratage Arbejdstilsynet adgang til at aflægge et uanmeldt besøg. Det kommer ikke, men alene risikoen for, at det kan komme, gør, at kommunen i højere grad er lidt opmærksom på hjemmehjælpernes arbejdsforhold.

Jeg er også lidt usikker på, hvad det egentlig er, forslagsstillerne ønsker med dette lovforslag. Jeg bor selv i et meget gammelt hus, og det er nødvendigt, at jeg med jævne mellemrum har en blikkenslager oppe på taget. Må det være sådan, at Arbejdstilsynet ikke er berettiget til at kontrollere, at han har surret sig ordentligt fast, blot fordi det er mit hus, han er oven på?

Jeg har meget svært ved at se afgrænsningen i beslutningsforslaget. Så vidt jeg kan se, vil Arbejdstilsynet, hver gang der foregår noget inden for en eller anden privat have, hvor der er et hus, være afskåret fra at aflægge besøg. Jeg har meget, meget svært ved at støtte forslaget, og jeg kan sige på SF's vegne, at vi vil stemme imod ved andenbehandlingen.

Som afslutning vil jeg godt henvise til, hvad også arbejdsministeren sagde, nemlig: Hvis Arbejdstilsynet har en formodning om, at det er nødvendigt at komme, aflægger det sit besøg med pli.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil sige til fru Anne Bastrup om det billede, hun brugte med Fredericia Banegård, at dette jo selvfølgelig drejer sig om principper. Man fore-

stiller sig ikke, at der render en masse mennesker rundt inde i folks huse, for det gør der ikke, men det er princippet i, at man ved, at der måske kan komme nogle ind, som man ikke har lyst til at få besøg af. Det er dét, at der er mulighed for, at der kommer en fremmed person fra Arbejdstilsynet, som vi gerne vil have lukket for, således at man ved, hvem det er, der kommer ind i ens eget hus.

Jeg har fået breve fra folk, fordi jeg havde et debatindlæg i Jyllands-Posten om dette emne. Ældre mennesker, der skal til at gå på pension, vil gerne vide, hvad dette egentlig drejer sig om, for de føler sig usikre. Det drejer sig også om at få denne usikkerhed taget fra folk, og jeg mener, det er en helt rimelig usikkerhed, de har. Man bryder sig altså ikke om, at der kommer fremmede folk ind i ens eget hus, og det vil jeg gerne gøre op med.

Er der et generelt problem med hjemmehjælperes arbejdsstillinger, med deres tunge løft osv., må man jo lægge en generel strategi for, hvordan man kan løse det problem. Det kan ikke passe, at man hver eneste gang føler sig berettiget til at gå ind i de ældres hjem og se på problemet. Man må fra hjemmehjælpernes organisation prøve at få lavet en strategi for eller et samarbejde med kommunerne om, hvordan man kan løse disse problemer.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er da helt givet rigtigt, når fru Henriette Kjær siger, at der er mange pensionister eller kommende pensionister, der godt kan føle sig en smule berørt, hvis der tegner sig et billede af, at når de nu bliver pensionister, kommer der folk ind i deres hjem sådan på må og få og på tidspunkter, de ikke kender, og uanset om de har lyst til at lukke døren op eller ej, kan Arbejdstilsynet mase ind i deres stuer. Hvis pensionister har det billede, kan jeg godt forstå, at de er urolige, men sådan er det jo heller ikke.

Når jeg tager ordet, er det for lige at pege på det, jeg sagde i min indledning, nemlig at der faktisk er lavet et cirkulære om Arbejdstilsynet og kommunerne, hvori f.eks. står, at hvis man som medarbejder føler, at der er brug for et tilsyn, skal man henvende sig til sin sikkerhedsrepræsentant, der skal inddrages i forløbet. Det er så op til kommunerne at bestemme, hvad de skal. Da det klart vil være det fornuftigste, at man på forhånd orienterer den pågældende om, at der kommer et besøg, og den pågældende skal selvfølgelig have mulighed for at gøre ind-